

a) De Arealer, paa hvilke der i Aaret 1805 fandtes Overskov, jfr. Fr. 27. September 1805 § 14. Ved „Overskov“ forstaaes efter Administrationens Praksis en Bevoksning, som bestaar af højstammede Træer, eller som ved fortsat Vækst kan komme til at udgøre højstammede Træer. Fra Reglen om, at de Arealer, paa hvilke der i 1805 fandtes Overskov, er Fredskovsarealer, maa der dog i Følge Fr. 27. September 1805 § 14 gøres en Undtagelse med Hensyn til de Overskovsarealer, der ved Udskiftningen blev udlagte til fri Raadighed for de Græsningsberettigede eller for Skovejerne som Vederlag for Ophøret af disses Græsningsret i Skovene. Disse Arealer er altsaa ikke underkastede Fredskovspligt, selv om de faktisk er skovbevoksede. Endvidere har Administrationen i Tidens Løb jævnlig fritaget et efter Fr. 27. September 1805 § 14 fredskovspligtigt Areal for Fredskovspligten, som Regel mod at Skovejeren andetsteds udlagde et andet passende Areal som Fredskov, men stundom dog blot paa Vilkaar, at Skovejeren forbedrede sin øvrige Skov. Slige af Administrationen frigivne Arealer er altsaa heller ikke underkastede Fredskovspligt, selv om de faktisk er skovbevoksede, fordi Skovejeren ikke har gjort Brug af den ham indrømmede Ret til at rydde Skoven.

b) De Arealer, der ved tinglyst Deklaration er blevet udlagte som Fredskove, enten i Kraft af en frivillig Akt fra Ejerens Side eller som Vederlag for et Skovareal, der af Administrationen er blevet fritaget for Fredskovpligten, jfr. ovenfor under Litra a.

c) De Fæstebondejorder, der af Gods-ejeren er blevet unddragne fra Bondebrug for at anvendes til Skovs Opelskning og Fredning i Henhold til Bestemmelserne i Forordningerne af 8. Juni 1787 § 1 og 27. September 1805 § 11.

De i Fr. 27. September 1805 givne Bestemmelser om Fredskove kommer til Anvendelse paa alle de under Litra a. og b. nævnte Fredskovsarealer. Endvidere maa det antages, at Bestemmelserne i Fr. 1805 kommer til Anvendelse paa de under Litra c. faldende Bondejordsarealer, der stammer fra en Fæstegaard, som Gods-ejeren har nedlagt for at indtage dens Jorder til Fredskov. Derimod er det et tvivlsomt, af Domstolene ikke afgjort, Spørgsmaal, om Administrationen er berettiget til at anvende Bestemmelserne i Fr. 1805 paa de øvrige under Litra c. faldende Bondejordsarealer.

I Forhold til de nugældende Bestemmelser, om hvilke Skove der er underkastede Fredskovspligt, betegner de i Lovforslagets § 1 foreslaaede Bestemmelser i flere Henseender en Udvidelse af Fredskovspligten. Den foreslaaede Udvidelse er overvejende begrundet i praktiske Hensyn, særlig i Hensynet til at lette Gennemførelsen af de i Lovforslaget optagne Bestemmelser om Fredskovspligtens Konstatering (Lovforslagets Afsnit C.). Dog har man — som det vil fremgaa af de følgende Bemærkninger — anset det for rigtigst at udvide Fredskovspligten til visse Skove eller Skovstykker, som ikke er underkastede Fredskovspligt efter den nugældende Lovgivning.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Lovforslagets § 1 bemærkes iøvrigt følgende:

1) Under Litra a. har man foreslaaet, at de Staten, Kommuner, Kirker, Præstebeder og offentlige Stiftelser ved Lovens Ikrafttræden tilhørende Skove skal være underkastede Fredskovspligt uden Hensyn til deres Oprindelse, altsaa selv om de ikke er Fredskovspligt undergivne i Henhold til de øvrige Bestemmelser i § 1. Den foreslaaede Bestemmelse medfører en betydelig Udvidelse af Fredskovspligten i Sammenligning med de nugældende Bestemmelser, men da privatøkonomiske Hensyn maa træde i Baggrunden ved Behandlingen af de heromhandlede offentlige eller halvt offentlige Skove, nærer man ikke nogen Betænkning ved at give disse Skove en Undtagelsesstilling i Forhold til Skove i privat Eje. Med Hensyn til Statsskovene bemærkes iøvrigt, at disse Skove falder udenfor det nuværende Begreb om Fredskov, og da de nævnte Skove administreres efter særlige Regler, der garanterer en fagkyndig Ledelse, har man i Lovforslagets § 17 optaget en Bestemmelse om, at de i §§ 7—16 fastsatte Indskrænkninger i Skovejeren Raadighedsret ikke skal komme til Anvendelse paa Statsskovene. Den praktiske Betydning af en Lovbestemmelse om, at de Staten tilhørende Skove skal være Fredskovspligt underkastede, indskrænker sig derfor til et Tilsagn fra Statsmagtens Side om, at Statsskovene skal bevares som Skov og kun kunne frigives til anden Anvendelse efter de for Fredskov gældende Regler. Skønt det altsaa maa erkendes, at en Lovbestemmelse, der indordner Statsskovene under Begrebet Fredskov, er mindre nødvendig, maa man tillægge en saadan